

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עב"י 17458-09-25 רופא נ' המשנה למנהל הכללי - ד"ר ספי מנדלוביץ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

המערער

גיא רופא
ע"י ב"כ עוה"ד צ' אמיר

נגד

המשיבים

1. המשנה למנהל הכללי - ד"ר ספי מנדלוביץ
2. משרד הבריאות – יחידת התביעה המשמעתית
ע"י ב"כ עוה"ד ש' טל
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

חקיקה שאוזכרה:

פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976: סע' 443א

פסק דין

1. ערעור על החלטת המשנה למנכ"ל משרד הבריאות (להלן - "המשנה" ו - "ההחלטה"), מיום 10.8.2025, אשר דחתה את המלצת הוועדה המיוחדת (להלן - "הוועדה") והורתה על התליית רישונו של המערער לעסוק ברפואה עד לקבלת החלטה חדשה בעניין, וזאת לאחר שהוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס במרמה ומעשה מגונה במרמה. החלטה זו ניתנה בהמשך לבקשת התביעה המשמעתית להאריך התלייה קודמת של רישיון המערער.

2. בהחלטה בחר המשנה שלא לאמץ את המלצת הוועדה, שהוקמה ומונתה על ידו בהתאם להוראות [סעיף 44א בפקודת הרופאים](#) [נוסח חדש], תשל"ז - 1976 (להלן - "הפקודה"). הוועדה המליצה על הטלת מגבלות על המערער, כגון איסור על טיפול במטופלים - הן פיזית והן בהיוועדות קולית חזותית, אך יחד עם זאת יותר למערער לעסוק בעיסוקים שאינם

כרוכים בטיפול, כדוגמת מתן חוות דעת, מחקר, ייעוץ ללא מגע עם מטופלים וכיו"ב. המשנה, לעומת זאת, החליט על התלייה מלאה של הרישיון עד החלטה אחרת, בדומה להחלטה קודמת מיום 7.11.2024, שאף היא הורתה על התלייה זמנית של רישיונו של המערער למשך שישה חודשים, וערער עליה נדחה על ידי בית משפט זה ביום 24.2.2025. ערעור המערער מכוון כנגד החלטת המשנה מיום 10.8.2025.

3. ודוק, המשנה הורה לצדדים לעדכן את הוועדה עד ליום 1.11.2025 בדבר כל מידע הרלבנטי לטעמם, ובכלל זה "התקדמות או הבשלה של הליכים להגשת קובלנה או כתבי אישום ביחס לאירועים נוספים" בעניינו של המערער "וסטטוס הסרת הפרסומים האסורים שנעשו על ידי" המערער. הוועדה נדרשה לבחון את העדכונים שיוגשו לה כאמור, לגבש "המלצה עדכנית ומושכלת", שתובא להחלטת המשנה עד ליום 1.1.2026. במאמר מוסגר אעיר, כי בשים לב לחלקה זה של החלטת המשנה תהיתי האם יש מקום לברר את הערעור בעת הזו. זאת היות וכאמור, בכוונת המשנה ליתן החלטה נוספת ועדכנית באשר להתליית או הגבלת רישיון המערער. לאחרונה הודיע המערער כי הוא מבקש שערעורו ידון, וכך יעשה.

4. ביסוד הערעור העובדות הבאות. המערער, רופא מומחה ברפואת נשים ומיילדות. לפי המתואר בכתב האישום הפלילי, שהוגש כנגד המערער אל בית המשפט המחוזי בחיפה ביום 4.6.2024, המערער חשוד בעבירות של אינוס במרמה ומעשה מגונה במרמה, שבוצעו לכאורה במתלוננת אחת, חיילת בשירות חובה, תוך ניצול האמון שניתן בו וביצוע מעשים מיניים במסווה של בדיקה רפואית. המעשים כללו, בין היתר, החדרת אצבעות לאיבר מינה של המתלוננת, נגיעה וגירוי של הדגדגן, והצעות מיניות נוספות.

5. המערער אינו משלים עם ההחלטה ומבקש להורות על ביטולה או למצער על שינויה, כך שיותר לו לעסוק ברפואה באופן מוגבל ומפוקח. המערער מנמק עמדתו במספר טעמים. לטענתו, התליית הרישיון עד להחלטה חדשה, ובפרט כאשר ההליך הפלילי צפוי להימשך שנים רבות, מהווה פגיעה אנושה ובלתי הפיכה בזכויותיו החוקתיות של המערער, בחופש העיסוק שלו, בכבודו ובשמו הטוב, וכי היא מטילה עליו "אות קין מקצועי וערכי" עוד בטרם הוכרע דינו. עוד נטען, כי המשנה דחה באופן בלתי מנומק ובלתי סביר את המלצת הוועדה (ולמעשה זו הפעם השנייה שעשה כן), אשר סברה שיש להטיל עליו מגבלות מסוימות חלף התלייה מלאה. הוועדה, שהיא גוף מקצועי בעל מומחיות, המליצה על "מעגלי הגנה" אפקטיביים. המערער סבור כי אין מקום להתלות את רישיונו ויש להטיל עליו מגבלות מידתיות ומאוזנות המגשימות את תכלית ההגנה על שלום הציבור באופן הולם, תוך פגיעה פחותה בזכויותיו.

6. כן נטען, כי החלטת המשנה התבססה על "שיקולים שלא מן העניין", ובכללם מתן משקל לחומרי חקירה נוספים שבגינם לא הוגש כתב אישום. כמו כן נטען, כי הוועדה והמשנה התעלמו או נתנו משקל אפסי למכלול נסיבותיו האישיות של המערער, אשר היו צריכות להוביל למסקנה אחרת. הוא רופא מזה 17 שנים ללא כל עבר פלילי או משמעותי, והחקירות

בעניינו נמשכו שנים רבות (האירועים הנטענים התרחשו בשנת 2017, וכתב האישום הוגש רק בשנת 2024). חלוף הזמן הרב מפחית משמעותית את מסוכנותו הלכאורית. המערער מצוי במצוקה נפשית קשה, התגרש עקב ההליכים, וקשריו עם בתו הבכורה נותקו. הוא מציין כי במשך תקופה ארוכה, עד להחלטה על ההתליה, הוא עבד ללא כל תנאים מגבילים, מה שמוכיח היעדר "מסוכנות עכשווית". בנוסף, הוא עמד בהצלחה בהגבלות שהוטלו עליו בעבר (כגון עבודה בפרקטיקה פרטית בלבד, בנוכחות אישה נוספת ויידוע מטופלות), מה שמעיד על יכולתו לעמוד במגבלות וכי ניתן להבטיח את שלום הציבור באמצעים שאינם התליה מוחלטת.

7. המערער אף חולק על הטענות בדבר המשך פרסומים בהם הוא מציג עצמו כרופא, וטוען כי מדובר ב"שאלה משפטית גרידא" שיש לברר בערכאה מוסמכת, ולא בעבירה משמעתית המצדיקה התליית רישיון. הוא מדגיש כי מאז שהותלה רישיונו, הוא לא טיפל ולא קיבל אף מטופלת. לטענתו [סעיף 3](#) בפקודה, האוסר על מי שאינו רופא מורשה לעסוק ברפואה או להתחזות ככזה, אינו מתכוון לרופא שהוסמך בעבר ורישיונו הותלה, אלא לאדם מהרחוב המתחזה לרופא. למערער, בעל תואר ד"ר לרפואה, זכות לפרסם את היותו רופא ואף לפרסם מאמרים, כל עוד אינו מזמין מטופלים לטיפול. ההחלטה הקודמת מיום 7.11.2024 לא כללה הוראה מפורשת להסיר פרסומים או לחדול מלהציג עצמו כרופא, בניגוד להחלטה הנוכחית, מה שמעיד כי הדבר לא נחשב אסור קודם לכן.

8. כמו כן מציין המערער, כי הוועדה והמשנה לא לקחו בחשבון את העובדה שכתב האישום עוסק ב"מטופלת אחת בלבד". הוא מדגיש כי במקרים דומים אחרים, כגון בעניין חורי או בעניין מ.ש., שבהם דובר על מספר רב יותר של מטופלות ואירועים חמורים יותר, לא הותלה הרישיון באופן מלא. המערער אף מצביע על כך שהליך המשמעת וההליך הפלילי נמשכים זמן רב באופן בלתי סביר, וכי הדבר גורם למערער סבל רב ופוגע ביכולתו להתפרנס. חקירת העדה הראשונה בהליך הפלילי טרם הסתיימה, וההליך כולו צפוי להימשך שנים רבות, כפי שקורה בתיקים דומים. לטענת המערער, התליית רישיון עד תום הליכים ארוכים כאלה, היא "גזר דין מוות" מקצועי.

9. המשיבים טוענים, כי דין הערעור להידחות על הסף ולגופו. לטעמם יש לדחות את הערעור על הסף בשל חוסר ניקיון כפיו של המערער. לשיטת המשיבים, המערער הפר באופן חוזר ונשנה הוראות והחלטות שניתנו לו על ידי משרד הבריאות לאחר שהוחלט על התליית רישיונו. התנהלות זו, הכוללת המשך פרסומים והצגה עצמית כרופא בניגוד להוראות, מעידה על כך שלא ניתן לתת אמון במערער ומונעת ממנו סעד מבית המשפט. המשיבים עומדים על כך שההחלטה להתלות את רישיון המערער היא החלטה מקצועית, עניינית וסבירה, וכי לא נפל בה כל פגם המצדיק התערבות שיפוטית.

10. כך נטען, כי ההחלטה מיום 10.8.2025, שבבסיס הערעור, התקבלה בסופו של הליך סדור, לאחר שניתנה למערער האפשרות להשמיע את טענותיו. ההחלטה, לטענת המשיבים, מנומקת כדבעי ונדרשה לכלל השיקולים הצריכים לעניין, לרבות המלצת הוועדה.

המשיבים טוענים כי המערער לא הצליח להצביע על פגם כלשהו בהחלטה שיש בו כדי להצדיק התערבות בית המשפט. המשיבים מדגישים כי ההחלטה מתבססת על חומרת המעשים המיוחסים למערער בהליך הפלילי. כתב האישום מייחס למערער עבירות חמורות של אונס במרמה ומעשה מגונה במרמה. המשיבים מציינים כי גם המלצת הוועדה עצמה התייחסה לחומרת כתב האישום ולנסיבות המתוארות בו, לרבות העברת הטיפול מהשירות הציבורי לפרטי, מעשיו היזומים של המערער שהובילו להישארות המתלוננת לבדה, והתכתבויות בוואטסאפ המעידות על ניסיונו לחמוק מהוראות החוק.

11. בניגוד לטענות המערער, המשיבים מבהירים כי ההחלטה אינה התלייה "עד תום ההליכים" באופן בלתי מוגבל. ההחלטה קובעת לוחות זמנים מוגדרים וקצרים לבחינה נוספת כאמור.

12. לטענת המשיבים התנהלות המערער לאחר התליית רישונו מהווה הפרה שיטתית ומתמשכת של הוראות ההתליה, ומשכך חובה הייתה על הוועדה ועל המשנה לשקול את מידת האמון שניתן לתת במערער, נוכח התנהלותו בתקופת ההתליה. המערער התמיד בהפרת הוראות הדין, והמשיך להעלות פרסומים באמצעים מקוונים מגוונים (עמוד אינסטגרם, טוויטר, ספוטיפיי ובאתרו הפרטי) בהם הוא מציג עצמו כרופא נשים ומיילדות מומחה, ואף מזמין מטופלות לקבוע תורים ולקבל ממנו ייעוץ רפואי. המערער אף התעלם מאזהרות רבות שהפנתה אליו התביעה המשמעתית להסיר פרסומים אלה, המנוגדים לפקודה. לטענת המשיבים, לא זו בלבד שהמערער לא הסיר את הפרסומים האסורים, אלא הוא "הגביר הילוך" והגביר את קצב הפרסומים בהם הוא מציג את עצמו כרופא, גם לאחר הדיון בוועדה וגם לאחר החלטת המשנה. שני אתרי האינטרנט של המערער עודם פעילים וכוללים פרסומים אסורים, וחשבון האינסטגרם שלו פעיל ביותר. בהקשר זה אף דוחים המשיבים את טענת המערער כי הצגת עצמו כ"רופא" ללא טיפול בפועל היא "שאלה משפטית גרידא". הם מציינים כי הפקודה קובעת מפורשות כי מי שאינו רופא מורשה אינו רשאי להציג עצמו כרופא, אף לא במשתמע או ברמז. התנהלות זו, לדעת המשיבים, פוגעת קשות באמון הציבור במערכת הבריאות ובמקצוע הרפואה.

13. המשיבים דוחים את טענת המערער כי ההליך הפלילי צפוי להימשך שנים רבות. הם ציינו כי עיון ברשימת עדי התביעה בכתב האישום מעלה שרשומים 18 עדים, כאשר רובם ככולם הם חוקרי משטרה ועדים טכניים. המתלוננת כבר סיימה את עדותה הראשית ונמצאת בעיצומה של חקירה נגדית. לפיכך, טענת המערער אינה ברורה. גם אם ההליך יתארך באופן חריג, המערער יכול תמיד לפנות בבקשה לעיון מחדש בהתליית רישונו.

14. המשיבים אף עדכנו כי ביום 4.9.2025 (לאחר החלטת המשנה) הוגשה קובלנה משמעתית נוספת נגד המערער, בין היתר בגין התנהלותו כלפי שתי מטופלות נוספות. מידע זה יובא בפני הוועדה במועד שנקבע.

15. המשיבים אף הפנו לפסקי דין שניתנו בעבר במקרים דומים לשיטתם, שבהם נדחתה טענת חוסר מידתיות בהתליית רישונו, והודגש הצורך לשמור על אמון הציבור. גם במקרים אלו,

התייחסו בתי המשפט להתנהלותם של נקבלים בזמן התליית או הגבלת רישיונם. המשיבים התייחסו לטענת המערער בדבר מצבו הנפשי הקשה. הם ציינו כי טענה זו לא תמיד מגובה בראיות. בעוד שהמשנה קיבל את הערת הוועדה בהתייחס לנסיבותיו האישיות, הוא הדגיש שיש לשים לב למכלול חוות הדעת הפסיכיאטרית ונסיבות כתיבתה, במיוחד העובדה שהיא ניתנה בהקשר של הליך משפטי אחר (בית משפט לענייני משפחה) ולשאלה ספציפית שהתעוררה בו.

דיון

16. דין הערעור להידחות. אבאר.

17. עמדת המשיבים, אותה פירטתי באריכות לעיל, מקובלת עליי בעיקרה, ולפיכך איני מוצא טעם לפרט כל פרט ופרט ואסתפק במספר הערות כמפורט להלן.

18. אכן, כטענת המשיבים, הדין הוא כי הביקורת השיפוטית על החלטות משמעת על פי הפקודה תיעשה במשורה. התערבות כאמור תהיה מוצדקת רק כאשר ניכרת סטייה מהותית או קיים משגה מהותי בשיקול הדעת המנהלי (ע"א 412/90 אליהו נ' שר הבריאות, פ"ד מד(4) 422, 427 (1990); רע"א 2755/19 ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים נ' הלוי, פסקה 11 (2.5.2019)). הדברים יפים במיוחד מקום בו נידון היקף ההתערבות הראוי מצד בית המשפט באמצעי ביניים.

19. במקרה דנן, המשנה בחר שלא לאמץ במלואה את המלצות הוועדה, והחליט על התליית רישיון, תוך קביעת מועד לבחינה נוספת של העניין בשים לב לעדכוני שיוגשו לו. החלטת המשנה, שניתנה לאחר שהוועדה שמעה את טענות הצדדים ודנה בהן לעומק, מנומקת היטב ואינה חורגת ממתחם הסבירות. המשנה הסביר מדוע המלצת הוועדה אינה מספקת וכיצד היא אינה מאזנת כראוי בין האינטרסים השונים.

20. באשר לאיזון בין האינטרסים השונים במסגרת קבלת ההחלטה נקבע בבש"א 458/91 סמחאת נ' מנכ"ל משרד הבריאות, פ"ד מה(2) 801, 806 (1991), כי "בסוגיה זו משמשים כאחד שני שיקולים ערכיים - עקרוניים נוגדים: מצד אחד - השמירה על האינטרס של הציבור... ומצד שני - השמירה על זכות הפרט שלא לפגוע בו ולהסב לו נזק, שלעתים הוא בלתי הפיך, בטרם נתברר דינו והוא בחזקת זכאי וחף מפשע. האיזון בין שני עקרונות נוגדים אלה ואופן יישומם תלויים הם בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה, במידת החומרה של העבירות בהן מדובר".

21. טוען המערער כי המשנה לא נתן ביטוי לאינטרסים שלו כלל. דין טענה זו להידחות. מעיון בהמלצת הוועדה ובהחלטת המשנה עולה שניתן משקל של ממש לחזקת החפות ולחופש העיסוק של המערער, כמו גם לנסיבותיו האישיות. ואולם, בפסיקה נקבע כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי הוא האינטרס הציבורי, ובצדק. חומרת העבירות המיוחדות למערער,

הקשורות קשר הדוק ובטבורו לאופן התנהלותו כרופא, והפגיעה הקשה באמון הציבור במערכת הרפואה, כל אלה מטילים את הכף באופן מובהק לטובת האינטרס הציבורי. המעשים, כפי שנטען, משלבים לכאורה מעילה חמורה באמון המטופלות תוך ניצול יחסי המרות והתלות, ומהווים פגיעה קשה בכבוד המקצוע (רע"א 1414/20 חורי נ' מנכ"ל משרד הבריאות (14.10.2020)). הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח התנהלות המערער בהפרת תנאי ההתליה הראשונה, בה המשיך לפרסם עצמו כרופא ברשתות חברתיות. לעניין זה יוער, כי שותף אני לעמדת המשיבים, לפיה רופא שרישיונו הותלה אינו רשאי להמשיך ולפרסם עצמו כרופא מורשה, להבדיל מבעל תואר דוקטור לרפואה (עש"א (שלום י-ם) 52335-10-20 זמיר נ' הרשות להגנת הצרכן (3.4.2021)).

22. לא נעלמה מעיני טענת המערער הנוגעת לחוסר המידתיות. ואולם, כפי שטענו המשיבים, ובצדק, קשה לקבל את טענת המערער לפיה ניתן להבטיח את שלום הציבור באמצעות הגבלות מצומצמות יותר. החלופה שהוצעה על ידו, ייעוץ מרחוק, נדחתה על ידי הוועדה בנימוקים סבירים, שכן גם היא מהווה עיסוק ברפואה ואינה ראויה כאשר שיטותיו המקצועיות של הרופא עצמן מוטלות בספק כה חמור. ההחלטה להתלות את רישיונו, ולא רק להגבילו, היא החלטה מידתית וסבירה המאזנת נכונה בין הצורך למנוע סיכון עתידי לציבור המטופלות לבין הפגיעה, המצערת ככל שתהיה, במערער.

23. לא נעלמה מעיני טענת המערער בדבר הקפדתו שלא לחרוג מההגבלות שהוטלו עליו בעבר, נוכח ההליך הפלילי שננקט כנגדו כאמור. כן לא נעלמה מעיני הטענה בדבר חלוק הזמן מאז בוצעו כנטען המעשים בגינם הוגש כנגדו האישום הפלילי וההערכה שבידור הפלילי יארך זמן ממושך. אף בטענות אלה אין כדי להטות את הכף באופן המצדיק התערבות בהחלטת המשנה. אכן, כטענת המשיבים, המעשים המיוחסים למערער נוגעים לליבת עיסוקו המקצועי, ומהווים לכאורה עבירה פלילית.

24. חזקה על הוועדה והמשנה שיבחנו את עניינו של המערער פעם נוספת, כפי שקבע המשנה כאמור, וזאת אף בשים לב לנסיבות החדשות שיובאו (או שמא כבר הובאו) בפני הוועדה, ובכללן הקובלנה הנוספת שהוגשה כנטען כנגד המערער, התנהלות המערער מאז הותלה רישיונו, חלוק הזמן ונסיבות נוספות שיובאו בפני הוועדה.

25. אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ו, 16
נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה